

bundsfælle, tror jeg dog, man let kommer til et forkert Facit.

Jeg vil ogsaa erindre om, at det Haab, man fra den ene Side af vore politiske Modstandere nærrede, at Ulykken skulde føre til Parlamentarismens Forlis, dette Haab er allerede bristet. Og det Haab, man fra anden Side har haft til, at Krisen skulde føre til Venstrereformpartiets Skibbrud, dette Haab vil formentlig ogsaa briste. Venstrereformpartiet er hverken fra i Gaar eller i Dag. De Ideer, som Partiet er bygget op paa, leve fremdeles. Et Parti kan nu som før skilles paa politiske Spørgsmaal, men et Parti løber ikke fra hinanden, fordi en forhenværende Minister afsløres som en Slyngel.

Man har troet, at man ved at fjerne den forrige Konseilspræsident fra Ministeriet samtidig vilde kunne drive en Kile ind mellem ham og Partiet. Dette vil vise sig at være en Misforstaaelse. Venstrereformpartiet staar i dyb Taknemmelighedsgæld til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Det var ham, der mere end nogen anden Enkeltmand bidrog til Systemskiftet i 1901, det var ham, der mere end nogen anden Enkeltmand samlede Venstre og skaffede Parlamentarismen Sejrr. Den Tillid og Hengivenhed, han ved sin kloge Ledelse og sit store Arbejde har erhvervet sig, den regner ikke af ved en Tordenbyge. Og vi skulle ogsaa nok vide i Fremtiden at give denne Tillid Udtryk. At det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds overfor Ministeriet vil være en loyal Støtte, derom er der ingen, der vil tvivle. Som den højtærede Konseilspræsident, før han blev Minister, var en loyal Støtte for den forrige Konseilspræsident og hans Ministerium, saaledes vil der nu blive øvet Gengæld.

Om det foreliggende Finanslovforslag ønsker jeg ikke at sige meget, alene af den Grund, at det ikke forekommer mig, at Forslaget afviger synderligt fra sine Forængere. Vi genfinde Forslag til Bevillinger til Erhvervslivets Fremme og til humane og sociale Foranstaltninger, Forslag til Bevillinger, som for den væsentligste Del flyde af bestaaende Love, eller som tidligere have været opførte paa Finansloven. De forøgede og ny Bevillinger bryde, saa vidt jeg kan se, ikke særlig ny Baner. Jeg skal ikke fremkomme med nogen Bebrejdelse, fordi dette ikke er Tilfældet. Tværtimod! Finansloven har jo allerede i mange Aar været Venstres Finanslov, og skal den vedblive at være det, er det naturligt, at

den i alt væsentligt beholder det samme Udseende.

Af ny og forøgede Bevillinger skal jeg bl. a. pege paa de forøgede Bevillinger til Børnehjem og Plejhjemsforeninger og den forøgede Bevilling til Arbejdsløshedskasserne. Bevillingerne til Børnehjem foreslaas fremtidig ydede efter bestemte Regler. Jeg er ikke sikker paa, at disse Regler paa alle Punkter ere rigtige. Jeg tror saaledes, at det Grundtilskud, der efter disse Regler skal ydes Børnehjemmene, er for lille.

Til offentlige Arbejder til Fremme af den almindelige Samfærdsel foreslaas paa § 27 ca. 12,283,000 Kr. Det er glædeligt, at vi have Raad til at ofre saa store Beløb til disse Formaal. Men jeg skal dog erindre om, at det især er paa § 27, at man paa Statsregnskabet finder Besparelse. Paa det nys aflagte Statsregnskab vil man saaledes se, at der paa § 27 er en Besparelse af 4,647,000 Kr., og at det i Virkeligheden er denne Besparelse, der bevirker, at Regnskabet møder med et Overskud. Hvorvidt det er heldigt, at man næsten altid møder dette Forhold paa de aflagte Statsregnskaber, at Bevillingerne paa § 27 ikke ere helt brugte, tvivler jeg noget om. Jeg tror, det vilde være heldigt, om man ogsaa paa dette Punkt kom til mere Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab. Jeg henstiller dette til den højtærede Trafikministers Overvejelse. Det er forøvrigt en Tanke, han selv tidligere har fremsat i denne Sal, som jeg nu gør mig til Talsmand for.

Det foreliggende Finanslovforslag møder med en samlet Indtægt af 94,054,239 Kr. og en samlet Udgift af 101,322,268 Kr. Der er altsaa et Underskud paa over 7 Mill. Kr. Skønt det er Regelen, at vore Budgetter ere forsigtigt lagte, og skønt vi kunne gaa ud fra, at det samme er Tilfældet med det foreliggende, maa man dog indrømme, at det paa Forhaand er saa anspændt, at det neppe gaar an i nogen større Grad at forøge Underskuddet.

Vor finansielle Status er god, men jeg kan ikke nægte, at jeg, ligesom den højtærede Konseilspræsident, da han som fungerende Finansminister forelagde Finansloven, ser med Bekymring paa den voldsomme Stigning i vor Gæld til Udlandet. Ja, jeg ser maaske endogsaa nok saa mørkt paa dette Forhold som den højtærede Konseilspræsident. Ser man paa den Opførelse og de Tal, som den højtærede Konseilspræsident nævnede, er Hovedsummen, naar vor Gæld til og Tilgodehavende